

ИМОВИНСКО ПРАВНИ ЗАХТЕВ

(члан 206. ст. 1. и 2. ЗКП-а)

У пресуди којом окривљеног оглашава кривим, суд може овлашћеном лицу досудити имовинско правни захтев у целини или му може досудити имовинскоправни захтев делимично, а за вишак упутити на парнични поступак. Ако подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење, суд ће овлашћено лице упутити да имовинскоправни захтев у целини може да остварује у парничном поступку.

Из образложења

Пресудом првостепеног суда окривљени ПВ и МД оглашени су кривим због кривичног дела крађе из члана 203. став 1. у вези члама 33. КЗ, и осуђени су на казну затвора од по 3 месеца, ослобођени су обавезе плаћања трошкова кривичног поступка, а оштећени је за остваривање имовинско правног захтева, сходно одредеби члана 206. став 2. ЗКП-а, упућен на парницу. Против ове пресуде жалбу је изјавио ОЈТ у Сомбору због одлуке о кривичној санкцији, предлажући дуже затворске казне, са којим предлогом се слаже и АЈТ у Новом Саду.

Апелациони суд у Новом Саду поводом изјављене жалбе, и по службеној дужности, нашао је да је пресуда захваћена битним повредама одредаба кривичног поступка из члана 368. став 1. тачка 11. ЗКП-а, на које суд пази по службеној дужности, јер је изрека пресуде неразумљива и противречна, тако да се ни чињенични, ни правни закључак првостепеног суда није могао испитати.

Наиме, одредбом члана 206. став 2. ЗКП-а прописано је да суд у пресуди којом окривљеног оглашава кривим, може овлашћеном лицу досудити имовинскоправни захтев у целини или му може досудити имовинскоправни захтев делимично, а за вишак упутити на парнични поступак. Ако подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ ни за потпуно ни за делимично пресуђење, суд ће овлашћено лице упутити да имовинскоправни захтев у целини може да остварује у парничном поступку.

Првостепени суд у изреци пресуде утврђује да је вредност одузетих ствари тачно 60.000,00 динара, а потом оштећеног, на основу члана 206. став 2. ЗКП-а, упућује на парницу. Другим речима, утврђује да подаци кривичног поступка не пружају поуздан основ за потпуно или делимично пресуђење, што једно друго искључује, јер ако утврђује да је вредност одузетих ствари 60.000,00 динара, не може се истовремено говорити да подаци из списка не пружају поуздан основ за потпуно или делимично пресуђење. Осим тога, иако се утврђује вредност одузетих ствари, у образложењу пресуде се наводи „на основу члана 206. став 2. ЗКП-а, суд је оштећеног за остваривање имовинско правног захтева упутио на парницу из разлога што суд у току поступка није утврђивао тачну вредност украдених ствари, сматрајући да би то додатно одуговлачило поступак“, што чини да је изрека не само неразумљива и противречна сама себи, већ је противречна и разложима пресуде, због чега је морала бити укинута.

(Пресуда Основног суда у Сомбору бр. К.1366/11 од 26.09.2012. године и Апелационог суда у Новом Саду бр. Кж.1-973/13 од 14.03.2013. године)